

[Arbejds- og Socialministeren.]

rige Rentenydere. Ud over den nævnte Forhøjelse er samtlige Grundbeløb forhøjet med 15 pCt.

For saa vidt angaar Aftrapningen mellem de tre Kommune-grupper, er Forholdet mellem Grupperne efter de nugældende Bestemmelser i Folkeforsikringsloven sat til 100, 83 og 65. Jeg vilde nok antage, at denne Gruppering allerede inden Krigen stillede Rentenyderne i Landdistrikterne noget for ugunstigt, men Forholdet er blevet yderligere skærpet gennem den Udjævning af Priserne paa de almindelige Forbrugsvarer, som har fundet Sted under Krigen, bl. a. som Følge af Maksimalprissystemet.

Det er selvsagt svært nøjagtigt at bestemme, hvorledes Forholdet mellem de tre Grupper bør fastsættes, og de Oplysninger, man ligger inde med vedrørende Relationerne mellem Leveomkostningerne i de forskellige Kommune-grupper, er ikke udtømmende. Vi finder imidlertid i Ministeriet, at man foreløbig bør hæve de laveste Rentegrupper Grundbeløb, og vi mener, at Forholdet mellem Grundbeløbene i de 3 Kommune-grupper indtil videre vil kunne fastsættes i Forholdet 100, 85 og 72, altsaa en mindre Oprykning for Købstæderne og en noget større Oprykning for Landdistrikterne.

Hvis de ærede Medlemmer senere vil se paa Forslaget, vil De under Ændringsforslaget til § 39 i Folkeforsikringsloven finde de nye Grundbeløb for Ægtepar, enlige Mænd og enlige Kvinder i de 3 Kommune-grupper.

Sammenligner man de opførte Grundbeløb med de i Folkeforsikringsloven opførte Beløb, vil man finde en meget betydelig Forskel, men dette hænger, foruden med den nu foreslaaede Forhøjelse af Grundbeløbene sammen med, at de i nærværende Forslag opførte Beløb er pristalsregulerede. Der er jo, siden Folkeforsikringsloven traadte i Kraft, sket saa mange Forskydninger i Pristallet, at vi har fundet det naturligt, at man nu i Loven kunde se de nøjagtige Beløb, som Rentenyderne vil kunne oppebære pr. 1. Juli 1946, og det er altsaa disse Tal, der vil være at lægge til Grund, naar man fremtidig skal regulere Renterne efter Pristallet. Det samme gælder selvsagt de øvrige Tal i Forslaget, som i Medfør af Lovens § 85 er undergivet Pristalsregulering.

Jeg skal først give nogle Oplysninger om, hvad den foreslaaede Forhøjelse procentvis betyder for de enkelte Kommune-grupper, og derefter kort gennemgaa, hvad Forhøjelsen betyder for de forskellige Persongrupper.

Vi har som nævnt foreslaaet, at Grundbeløbet for samtlige Rentenydere fastsættes til de nugældende Grundbeløb for 65-aarige, og den gennemsnitlige Forhøjelse af Aldersrentens Grundbeløb i Kommune-gruppe I vil som Følge heraf og i Forbindelse med, at Grundbeløbene for alle Tilgangsaldrer yderligere forhøjes med 15 pCt., udgøre 20,4 pCt. I Kommune-grupperne II og III, hvor tillige den ændrede Aftrapning kommer til at spille ind, vil den tilsvarende Forhøjelse blive ca. 22,9 pCt. for Købstæderne og ca. 36,6 pCt. for Landdistrikterne.

For Invaliderentens Vedkommende bliver den gennemsnitlige Forhøjelse af Grundbeløbene endnu større. Dette hænger sammen med, at Invaliderrentenyderne efter de nugældende Regler faar udbetalt Rente med samme Grundbeløb som Aldersrentenydere med Tilgangsalder 60—64 Aar, men da denne Gruppe af Aldersrentenydere, som tidligere anført, faar større procentvis Stigning i Renten end de øvrige Grupper, bliver naturligvis Stigningen for Invaliderrentenyderne efter Forslaget stærkere end den gennemsnitlige Stigning for alle Aldersrentenydere under eet. Hertil kommer yderligere, at Fradragsreglerne for Invaliderrentenydere med Arbejdsindtægt er lempeligere end Fradragsreglerne for Aldersrentenydere, hvilket ogsaa medfører en større Stigning i de gennemsnitligt udbetalte Grundbeløb. Invaliderrentenyderne faar herefter en gennemsnitlig Forhøjelse af Grundbeløbene paa ca. 25,6 pCt. i København m. v. mod 20,4 pCt. for Aldersrentenydere, 29,4 pCt. i Købstæderne mod 22,9 pCt. og 45,0 pCt. i Landdistrikterne mod ca. 36,6 pCt.

Medens vi er ved Invaliderne, vilde jeg gerne fremhæve, at vi i Ministeriet er klar over, at denne Gruppe Mennesker i mange Maader er særlig vanskeligt stillet, hvilket navnlig gælder de helt hjælpeløse Personer. Disses Forhold kan ikke sidestilles med Aldersrentenydernes Forhold, idet der er en stor Forskel paa en Person, der paa Grund af Sygdom eller Ulykke bliver invalideret og maaske helt hjælpeløs i en ung Alder og saaledes maa tilbringe hele Livet i Sengen eller siddende i en Stol bag de smaa Ruder, og paa en Aldersrentenyder, der dog har levet Livet og haft sin Chance.

Jeg har derfor foruden disse Forhøjelser af Invaliderrentenydernes Grundbeløb ud over Aldersrentenydernes Grundbeløb ment at burde stille Forslag om en betydelig Forhøjelse af saavel Invaliditets- som Hjælpeløshedstillægget og Blindetillægget med 40 pCt. for alle 3 Kommune-grupper.

Ser vi herefter paa, hvad de enkelte